

[Træff.]

vil jeg sige følgende: jeg er selv medlem af undervisningsudvalget og ved godt, hvad der foregår dér, så det behøver de forskellige ordførere ikke at belære mig om. Det går meget langsomt, og det er rigtigt, at vi skal have et møde på næste mandag, og vi kunne tænke os, at dette her skulle virke som en speeder eller en slags booster for en flertalsløsning af adgangsbegrænsningsproblematikken — det tror jeg også det vil.

Tallene heri bygger for manges vedkommende på et skøn, det er et skøn på grundlag af prognoser, det er skøn, der er taget i forbindelse med PPII og de forskellige andre papirer, vi har fået i udvalget. Det er da rigtigt, at man kan lægge en vurdering til grund for, om det skal være 200 eller det skal være 250 eller 150, det er vi også altid villige til at snakke med om, og vi er også villige til at diskutere, om man skulle have flere eller færre fag i denne ramme. Det er et skøn, fordi mange af disse fag ligger meget tæt, og det er meget svært at lave en relevant deling ved at sige, at dette her er overhovedet ikke samfundsrelevant, og dette her er samfundsrelevant; der er en blød overgang derimellem, det må man være klar over, og det tror jeg også de fleste er klar over.

Vi vil gerne gøre det så godt for alle som muligt, og vi vil gerne påpege også ved dette forslag, at vi mener, der i vort samfund er en meget stor skjult arbejdsreserve i højere uddannelser, som ikke kan finde en fornuftig anvendelse, og vi vil gerne henlede undervisningsministerens opmærksomhed på, om man kunne få nogle data også for disse ting. Det vil have stor betydning, når vi både ved dette forslag og ved andre forslag skal tage stilling til, hvilke størrelser adgangskvotienterne skal have de forskellige steder.

Så vil jeg sige til hr. Flygaard, der mente, at det var hastværksarbejde: ja, sådan et lovforslag er hastværksarbejde; vi har heller ikke den helt store erfaring i at lave det, det vil vi også vedgå, men fordi situationen er så hårdt presset, som den er, på arbejdsmarkedet, må vi forsøge på at komme så hurtigt ind, som vi kan.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Nu sagde hr. Træff jo selv, at han var

medlem af undervisningsudvalget og derfor udmærket godt vidste, hvad der foregik dér. Man kunne ellers nok fristes til at tro, at det modsatte var tilfældet. Der er jo virkelig kommet meget materiale til undervisningsudvalget, som udvalget har ønsket, og som det naturligvis skal sætte sig ind i. Derfor kan jeg ikke godtage, når hr. Træff nu siger, at arbejdet går for langsomt i undervisningsudvalget. Det er særdeles vigtige ting, der skal gennemarbejdes, og vi har det altså sådan, når vi arbejder inde i folketinget, at vi gerne vil vide, hvad konsekvenserne er, når vi skal træffe beslutninger.

Vi er altså ikke vant til at træffe beslutninger ved bare at nævne en række fag uden på nogen som helst måde at se på konsekvenserne. Dette lovforslag tager overhovedet ikke hensyn til, hvad der ligger på det store område, som undervisningsudvalget gør et stort og dygtigt arbejde med, og som vi alle har været enige om der skal tid til; det er ikke noget, man gør i en håndevending ved et lovforslag som det, vi har til behandling i dag, og det kan bestemte ikke tjene som nogen speeder.

Men når nu arbejdsløshedssituationen bliver bragt ind i det, må jeg sige, at vi alle kan være enige om, at en arbejdsløshedssituation er en uheldig situation, som vi alle skal gøre hvad vi kan for at komme ud af. Men at bruge det som argument for alle mulige lovforslag, der ikke har noget som helst med virkeligheden at gøre, det er at gå for vidt.

Hans Toft (KF):

Jeg undrer mig stadig væk over, at fremskridtspartiet kan komme med et forslag, hvori de beder folketinget om at foretage en nøjere planlægning af, hvor stort samfundsbehovet er for de enkelte uddannelser, når man ser, at fremskridtspartiets leder i Magisterbladet den 5. september 1974 nr. 17 siger, at til fag, hvor nyindskrivning af studenter straks bør ophøre, hører jura, og samtidig siger, at nu skal der uddannes 300 nye jurister. På 2 måneder kan man altså finde frem til en ændret prognose på 300, hvor arbejdsløshedstallene er voksende. Endvidere fag, hvor undervisningen bør ophøre pr. 30. juni 1975, og hvori der kun undervises ved ét universitet: statsviden-